

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 19. 3. 2024 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného. Dle žaloby je žalobce účastníkem správního řízení vedeného Magistrátem města Liberec pod č. j. MML148590/22/4277/OD/Hai, přičemž žalobce dne 20. 2. 2023 uvedenému správnímu orgánu doručil e-mailem bez elektronického podpisu odvolání proti rozhodnutí vydanému v předmětné věci a následně ho doplnil o podpis prostřednictvím České pošty. Prvoinstanční správní orgán

byl povinen předat do 30 dnů od doručení odvolání spis se svým stanoviskem žalovanému, jakožto odvolacímu správnímu orgánu, a ten byl následně povinen ve věci do 30 dnů rozhodnout, což se nestalo. Žalobce tedy dne 26. 2. 2024 požádal Ministerstvo dopravy jako nadřízený orgán o ochranu před nečinností, nadřízený orgán však usnesením ze dne 11. 3. 2024, č. j. MD-9313/2024-160/3, žalobci nevyhověl. Ve věci bylo dne 20. 2. 2023 podáno odvolání a doplnění o podpis bylo doručeno dne 28. 2. 2023. Ke dni podání žaloby žalovaný o odvolání nerozhodl. Žalobce nečinnost žalobce nezavinil, ani se na ní nepodílel, proto požádal soud, aby uložil žalovanému povinnost vydat odvolací rozhodnutí v předmětné věci ve lhůtě 15 dnů od doručení rozsudku.

2. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že v žalobcem zmiňovaném řízení, v němž mělo k nečinnosti dojít, rozhodl Magistrát města Liberec, odbor dopravně správních agend, rozhodnutím ze dne 24. 1. 2023, č. j. MML148590/22/4277/OD/Hai, o přestupku žalobce jako řidiče motorového vozidla spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Magistrát na rozhodnutí vyznačil dne 21. 2. 2023 nabytí právní moci, když mu dne 20. 2. 2023 sice bylo doručeno odvolání, stalo se tak však nepodepsaným mailovým podáním, které nebylo zákonným způsobem potvrzeno ve smyslu § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dne 28. 2. 2023 magistrát obdržel poštovní zásilku s nečitelným údajem odesílatele. V ní se nalézalo výše označené rozhodnutí magistrátu doplněné o text „podávám odvolání“.
3. Dle žalovaného je třeba primárně posoudit včasnost žaloby, která se podává ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy marně proběhla lhůta pro vydání rozhodnutí. Lhůta k vydání rozhodnutí dle žalovaného uplynula dne 22. 9. 2023. K věci samé žalovaný uvedl, že text „podávám odvolání“ byl zakomponován v návěti rozhodnutí magistrátu. Jde o obstrukční a právo zneužívající postup. Z obálky nebylo možno poznat odesílatele, z obsahu podání nebylo zřejmé, kdo odvolání podal. Úřední osoby v tomto podání odvolání nepoznaly. Dokonce i Ministerstvo dopravy zamítlo žádost o provedení opatření proti nečinnosti, když zpracovatel jeho usnesení si nevšiml věty „podávám odvolání“. Žalobce tedy skenoval rozhodnutí magistrátu, konvertoval jej do editovatelného formátu, vpravil do něj text „podávám odvolání“, aniž jej jakkoli zvýraznil a na obálce označil jako odesílatele jiný subjekt.
4. Žalovaný odkázal na správní judikaturu podporující jeho závěr, že postupu žalobce nemá být poskytnuta soudní ochrana. Žalobce je zodpovědný za to, jakým způsobem se správním orgánem komunikuje. Odvolání bylo podáno záměrně nesrozumitelným způsobem, nebylo možné určit, kdo je podal, a magistrátu nezbylo než k němu nepřihlížet. Přesto žalovaný doručil žalobci dne 26. 3. 2024 výzvu k doplnění odvolání, v níž chybně konstatoval, že v zákonné lhůtě bylo podáno odvolání. Žalovaný podotýká, že stejná taktika byla uplatněna vůči Magistrátu hl. m. Prahy, resp. Krajskému úřadu Karlovarského kraje ve věcech, které aktuálně řeší Městský soud v Praze pod sp. zn. 9 A 145/2023, resp. Krajský soud v Plzni pod sp. zn. 55 A 4/2024. Pokud by soud zaujal názor, že jednání žalobce právní ochranu zasluhuje, žalovaný navrhuje zvážit, zda nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele k nepřiznání náhrady nákladů řízení žalobci, k čemuž žalovaný odkázal na správní judikaturu.
5. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce v replice. Uvedl, že žalovaný se vyjádřil zmatečně, není zřejmé, jak žalovaný došel k závěru o tom, kdy uplynula lhůta k vydání rozhodnutí. Podání odvolání nebylo skryté, když první věta podaného odvolání zní: „Podávám odvolání proti rozhodnutí o tom...“. Následně je specifikován obsah odvoláním napadeného rozhodnutí citováním jeho obsahu. Magistrát města Liberce dne 12. 3. 2024 vyhotovil vyrozumění odvolatele o postoupení odvolání a žalovaný žalobce výzvou ze dne 20. 3. 2024 vyzval k doplnění odvolání. Správní orgány tedy předmětné podání jako odvolání identifikovaly. Je nevysvětlitelné, že to

nedokázaly dříve. Ani po výzvě k doplnění odvolání žalovaný v odvolacím řízení nerozhodl. Odvolání má všechny zákonné náležitosti, podpis žalobce je na jeho druhé straně. Podání se posuzuje podle jeho obsahu, účelové je tvrzení žalovaného, že kvůli údajům na obálce nebylo možné identifikovat původce podání. Ten byl jasně identifikován v samotném podání, údaje na obálce jsou lhostejné. K tomu žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 20. 2. 2018, sp. zn. II.ÚS 2791/17. Řízení vedená před dalšími krajskými soudy jsou pro nynější věc irelevantní.

6. Ze správního spisu předloženého žalovaným plyne, že příkazem ze dne 20. 7. 2022 bylo Magistrátem města Liberec zahájeno přestupkové řízení vedené s žalobcem jako obviněným pod č. j. MML148590/22/4277/OD/Hai. Protože byl proti příkazu dne 1. 8. 2022 podán odpor, dospělo řízení až k výslednému rozhodnutí magistrátu ze dne 24. 1. 2023, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Dne 20. 2. 2023, což byl poslední den odvolací lhůty, bylo magistrátu mailem bez elektronického podpisu doručeno odvolání proti zmíněnému rozhodnutí. Z obsahu tohoto podání bylo zjevné, že jde o odvolání, neboť po označení žalobce a předmětné věci obsahovalo zřetelný a od zbytku podání jasně oddělený text: „Podávám odvolání proti rozhodnutí o tom, že“, za nímž následovalo záhlaví spolu s výrokovou částí odvoláním napadeného rozhodnutí magistrátu.
7. Následně došla magistrátu obálka podaná na poště dne 27. 2. 2023 bez čitelného označení odesilatele. Jejím obsahem byla při zběžném zhlednutí pouhá kopie zmíněného rozhodnutí magistrátu. Proto magistrát následně považoval své rozhodnutí za pravomocné dnem 21. 3. 2023, když dříve došlé nepodepsané odvolání nebylo dle jeho přesvědčení doplněno v pětidenní lhůtě, jak to předpokládá § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Po podrobnějším zkoumání si lze v posledně uvedeném podání, jež vypadá jako rozhodnutí o přestupku žalobce, všimnout, že v úvodní části záhlaví rozhodnutí jsou stejným fontem a nezvýrazněně oproti zbytku rozhodnutí doplněna slova „Podávám odvolání proti tomu, že“. Na konci tohoto podání není žádný podpis, kromě podpisu úřední osoby, jímž je zakončeno rozhodnutí o přestupku. Na str. 2 tohoto podání (rozhodnutí) dole je nečitelný podpis modré barvy.
8. Dne 12. 3. 2024 magistrát do spisu zaznamenal, že bylo podáno včasné odvolání a vyrozuměl žalobce, že spis postupuje odvolacímu orgánu, tedy žalovanému. Žalovaný dne 21. 3. 2024 vypravil žalobci výzvu k doplnění podaného odvolání o odvolací důvody a sdělení rozsahu, v jakém je prvostupňové rozhodnutí odvoláním napadeno. Dále ve věci nepokročil, když sám ve vyjádření k žalobě uvedl, že výzvu k odstranění vad odvolání vydal chybně. Do spisu bylo rovněž založeno usnesení Ministerstva dopravy ze dne 11. 3. 2024, č. j. MD-9313/2024-160/3, jímž ministerstvo nevyhovuje žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti. Činí tak s odůvodněním, že podání ze dne 20. 2. 2023, které ministerstvo označuje jako odpor proti příkazu, bylo magistrátu doručeno bez elektronického podpisu a nebylo doplněno ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu.
9. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v němž se ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
10. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvysledně vyčerpá prostředky, které správní řád stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za

takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud v projednávaném případě považuje žádost o ochranu před nečinností podanou dne 26. 2. 2024 u Ministerstva dopravy. Ministerstvo, jak bylo uvedeno, žalobcově žádosti nevyhovělo a za tohoto stavu považuje soud prostředek ochrany proti nečinnosti za řádně vyčerpaný.

11. S ohledem na obsah vyjádření žalovaného k žalobě je namístě blíže se vyjádřit k otázce včasnosti podané žaloby. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Podle § 88 odst. 1 správního řádu předkládá správní orgán I. stupně spis odvolacímu orgánu do 30 dnů od doručení

odvolání. Podle § 90 odst. 6 správního řádu vydává odvolací správní orgán rozhodnutí v odvolacím řízení ve lhůtách stanovených v § 71. Lhůta počíná běžet dnem předání spisu odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí (§ 88). Podle § 71 odst. 3 správního řádu se rozhodnutí zásadně vydává do 30 dnů od zahájení řízení.

12. Prvotní nepodepsané odvolání bylo u magistrátu podáno dne 20. 2. 2023. I kdyby již od tohoto dne běžela třicetidenní lhůta k vydání odvolacího rozhodnutí, musela by být žaloba podaná dne 19. 3. 2024 považována za včasnou, neboť by byla podána do jednoho roku od uplynutí takto počítané lhůty k vydání odvolacího rozhodnutí. Shora uvedená ustanovení správního řádu navíc počítají ještě s časovým úsekem pro předání správního spisu, na něž je teprve navázán počátek lhůty pro vydání odvolacího rozhodnutí. Žaloba je tedy zjevně včasná a pokud žalovaný její včasnost zpochybňoval s tím, že dle něj lhůta k vydání odvolacího rozhodnutí uplynula dne 22. 9. 2023, lze tomu obtížně porozumět, když v takovém případě by žaloba byla včasná zcela evidentně, a to s ohledem na roční lhůtu pro její podání zakotvenou v § 80 odst. 1 s. ř. s.
13. Soud proto přistoupil k věcnému posouzení žaloby, jejíž důvodnost však neshledal.
14. Podle § 37 odst. 4 správního řádu je možno podání učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu.
15. Shora bylo popsáno, jaká podání byla magistrátu po vydání přestupkového rozhodnutí doručena. Mezi účastníky není sporu o tom, že první podání je zřetelně označeným odvoláním proti rozhodnutí magistrátu, avšak absentuje zde podpis odvolatele. Na takovou situaci dopadá ustanovení § 37 odst. 4 správního řádu, kdy je podatel, má-li být k jeho podání přihlíženo, povinen je v pětidenní lhůtě potvrdit, resp. doplnit o podpis. K takovému doplnění musí přistoupit i bez výzvy správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 4 Ads 8/2012-57). Zákonem není detailně předepsáno, jak přesně má takové potvrzení či doplnění vypadat. Jistě si lze představit různé přijatelné varianty od osobního dostavení se k podpisu přímo u správního orgánu, přes zaslání shodného podání s doplněným podpisem až po zaslání třeba jen jednovětého podepsaného podání s textem: „Své předchozí odvolání ve věci ... doplňuji o podpis“.
16. V nynější věci spočívá podstata problému právě v žalobcem zvolené podobě doplňujícího podání a jeho následném vyhodnocení ze strany správních orgánů. Po prostudování doplňujícího podání dospěl soud k závěru, že v předmětném správním řízení nebylo podáno řádně podepsané odvolání, jímž by bylo zahájeno odvolací řízení. Přestože se žalobce podivuje, jak je možné, že magistrát okamžitě nerozpoznal jím řádně o podpis doplněné odvolání, soud konstatuje, že jediný možný náhled na způsob, jakým se žalobce rozhodl odvolací řízení zahájit, je ten, že právě takovouto „chybu“ magistrátu hodlal vyvolat. Jak soud popsal, žalobci by stačilo v návaznosti na prvotní odvolání bez podpisu zaslat správnímu orgánu podepsané podání o jediné větě. Namísto toho vynaložil žalobce značné úsilí spočívající v editaci rozhodnutí magistrátu tak, aby do jeho textu zakomponoval slova o podání odvolání. Učinil tak dostatečně nenápadně, aby v podání, které se na první pohled včetně hlavičky, nadpisu a celkové struktury tvářelo jako správní rozhodnutí, skryl (stejný font jako zbytek rozhodnutí, stejná velikost písma, žádné zvýraznění) slova o podání odvolání, současně však tato slova uvedl na počátku záhlaví, aby se mohl následně bránit tím, že zde si toho správní orgány měly všimnout.

17. Soud však nemá pro zjevně účelový postup žalobce pochopení. Je jistě právem obviněného z přestupku volit v rámci své obrany vhodnou procesní strategii, včetně strategie do jisté míry obstrukční. V tomto případě nicméně byla pomyslná hranice překročena. Ze správního spisu plyne, že rozhodnutí o přestupku bylo žalobci ze strany magistrátu doručeno v listinné podobě poštou. Žalobce tedy musel vynaložit úsilí již na to, aby toto rozhodnutí konvertoval do elektronické podoby, a to tak, aby je bylo následně možno upravovat v textovém editoru. Poté do něj skryl slova o podání odvolání.
18. Z doplňujícího podání není na první pohled zřejmé ani to, že by je kdokoli podepsal. To je u podání, jímž má být doplněn chybějící podpis odvolání, nedobré a nestandardní. Je běžnou zvyklostí připojovat podpis na konec podání, které je tak podpisem završeno. Pokud by žalobce zaslal jasné a srozumitelné podání, které by např. v jeho střední části a nikoli na konci obsahovalo podpis s uvedením, že žalobce takto doplňuje o podpis své odvolání, bylo by to sice nezvyklé, přesto stále akceptovatelné. Žalobce však zaslal podání, v němž vůbec nebylo vyjádřeno, že má jít o doplnění odvolání o podpis. Podpis autora podání pak i zdejší soud hledal na konci podání, kde se však nachází pouze okopírovaný podpis úřední osoby, která podepsala rozhodnutí o přestupku, jímž je předmětné podání fakticky tvořeno. Po bližším zkoumání lze nečitelný podpis nalézt na straně 2 podání – rozhodnutí o přestupku. Z hlediska systematiky rozhodnutí se podpis nachází uvnitř odůvodnění rozhodnutí. V případě, že jde o podpis žalobce, nevidí soud jiný důvod pro takovéto umístění podpisu než snahu o to, aby podpis nebyl nalezen.
19. Podpis je navíc nečitelný a v podání není nikde uvedeno, že je podává právě žalobce. Žalobce je sice označen v záhlaví a výroku rozhodnutí, ale takto byl uveden a označen již magistrátem, který rozhodnutí vyhotovil, což je patrné z originálu rozhodnutí založeného ve správním spise. Jinak řečeno, pokud by kdokoli jiný získal do své dispozice předmětné rozhodnutí a zaslal je magistrátu (třeba i s doplněným textem „podávám odvolání“), vypadalo by rozhodnutí včetně označení žalobce naprosto stejně. Nečitelný podpis uvnitř rozhodnutí nemůže stačit k označení podatele. Žalobce sice uvádí, že údaje na obálce jsou irelevantní, soud však dodává, že právě v popsáném případě mohly správnímu orgánu i tyto údaje napomoci v identifikaci podatele. Nebylo to však možné, neboť žalobce se na obálce jako odesílatel neoznačil.
20. Nyní se žalobce k doplnění odvolání hlásí, soud však uvádí, že popsáný postup není konstruktivním postupem účastníka řízení, který se hodlá v odvolacím řízení bránit rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Postup žalobce je zjevně účelový, jeho smyslem nebylo uplatnění obrany v odvolacím řízení, nýbrž snaha o vyvolání nyní v žalobě deklarované nečinnosti v odvolacím řízení, na kterou žalobce příhodně poukáže po uplynutí promlčecí doby, a tedy po zániku jeho odpovědnosti za přestupek. Pokud by soud konstatoval nečinnost žalovaného, odvolacímu orgánu by nezbylo než z uvedeného důvodu rozhodnutí o přestupku zrušit a řízení zastavit.
21. Žalovaný ve svém vyjádření příhodně poukázal na judikaturu správních soudů týkající se zneužití práva, jež není hodno soudní ochrany. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015-26, i s odkazem na svá starší rozhodnutí označil tehdy řešený postup účastníka přestupkového řízení za „*předem promyšlený procesní postup, který má za cíl komplikovat a protahovat správní řízení, resp. generovat v rámci řízení problémové situace, jež mohou s určitou mírou pravděpodobnosti vést k formálním pochybením správních orgánů, a dosáhnout tak v důsledku toho prekluze odpovědnosti za přestupek*“. K tomu dodal, že: „*Takový postup nelze akceptovat a poskytovat mu soudní ochranu.*“

22. Přestože konkrétní projev žalobcovy snahy je v této věci jiný než ve věci řešené Nejvyšším správním soudem, je namístě nad ním uvažovat v kontextu citovaného závěru. Ve správním spise zdokumentovaný postup žalobce soud nemůže interpretovat jinak než jako předem promyšlený procesní postup, který měl za cíl vygenerovat v rámci řízení problémovou situaci, jež dle představ žalobce měla s určitou mírou pravděpodobnosti vést k pochybení správních orgánů v podobě nepředložení skrytého odvolání odvolacímu orgánu, resp. nevyřízení skrytého odvolání odvolacím orgánem, a dosáhnout tak v důsledku toho zániku odpovědnosti za přestupek. Právě proto žalobce uplatnil žádost o opatření proti nečinnosti a navazující žalobu až s výraznějším časovým odstupem po podání „odvolání“. Soud sdílí názor žalovaného, že postup žalobce není hoden právní ochrany.
23. Vzhledem k uvedenému soud uzavírá, že předmětným účelově formulovaným doplňujícím podáním nedošlo k řádnému potvrzení odvolání, resp. k jeho doplnění o podpis, jak to předpokládá § 37 odst. 4 správního řádu. Odvolací řízení proto nebylo řádně zahájeno a žalovaný v něm nemůže být nečinný. Nic na tom nemění skutečnost, že magistrát po podání žalobcovy žádosti o opatření proti nečinnosti věc odvolacímu orgánu předložil a ten na to vydal výzvu k odstranění vad odvolání, což později sám označil za chybný postup.
24. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji zamítl postupem podle § 81 odst. 3 s. ř. s. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem oba účastníci vyjádřili svůj souhlas.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl úspěšný žalovaný, jemuž náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 4. června 2024

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu